

27. Lov om ændring i lov nr. 538 af 31. oktober 1946 om midlertidige forbrugsafgifter m. m. (Finansminister *H. C. Hansen*). [A. sp. 3807. — C. sp. 177 og 185].

Fremsat i *folketinget* $8/_{12}$ (F. sp. 1541). 1. beh. $9/_{12}$ (F. sp. 1623). Partiernes ordførere: Gustav Pedersen, Himmelstrup, Aksel Møller, Aage Fogh, Alvilda Larsen og Tholstrup. 2. beh. $13/_{12}$ (F. sp. 1631). 3. beh. $13/_{12}$ (F. sp. 1633). *Oversendt til landstinget*. 1. beh. $14/_{12}$ (L. sp. 298). Partiernes ordførere: Ingeborg Hansen, Villemoes, Jørgen Jørgensen og P. N. Petersen (Røjle). 2. beh. $14/_{12}$ (L. sp. 304). 3. beh. $14/_{12}$ (L. sp. 305). *Loven stadfæstet 14. december 1949*. (Lovt. nr. 507).

Ved § 5, stk. 2, punkt b, i lov nr. 538 af 31. oktober 1946 om midlertidige forbrugsafgifter m. m., jfr. § 2 i lov nr. 113 af 31. marts 1949 om forlængelse af gyldigheden af forskellige forbrugsafgifter m. m., blev ure til en detailpris af 150 kr. og derunder fritaget for afgiften af guld-, sølv- og platinvarer samt ure m. m. (årbog 1948—49, side 115).

Ved nærværende lov forhøjes grænsen fra 150 kr. til 600 kr.

Som begrundelse herfor anførte *finansministeren* ved fremsættelsen af lovforslaget:

„Efter gældende lov fritages ure for omsætningsafgift, når detailprisen ikke overstiger 150 kr. Der er fra erhvervet fremsat et stærkt ønske om, at denne afgiftsfri grænse forhøjes. Man har henvist til, at priserne på ure vil stige stærkt som følge af devalueringen, således at det allerede af den grund er nødvendigt at forhøje den afgiftsfri grænse, hvis de ure, der hidtil har været afgiftsfri, skal vedblive at være det. Man har samtidig meget stærkt henstillet, at denne afgiftsfri grænse yderligere forhøjes, således at ure af bedre kvaliteter også kan fritages for afgift, når der dog er tale om virkelige brugsgenstande. Det er fra erhvervets side gjort gældende, at hvis man skal opnå, at de gode lomme- og armbåndsure samt de almindelige stueure kan sælges uden afgift, er det nødvendigt, at grænsen forhøjes til 600 kr.

Da spørgsmålet er af ringe finansiel betydning, og da det i praksis har vist sig, at der for disse specielle varer kan anvendes en sondring mellem afgiftsfri og afgiftspligtige varer